

quia haec interrumpere²⁾ vsucapionem²⁾. Sufficit autem accessionis adminiculo domini voluntas, ex qua vendendi facultas descendit³⁾, quandoquidem tempora continentur inter emptorem et venditorem, etiamsi per procuratores emptio venditio fuerit perfecta⁴⁾. Itaque si quis a filio vel seruo rem emerit, accessio temporis, et quo apud patrem dominum fuit, ei danda est, si aut voluntate patris domini, aut cum administrationem peculii haberet, filius vel servus vendidit⁵⁾; nam rem peculiarem insciente adeo domino vendendi facultas ipsis competit⁶⁾, modo ab eo discesseris, cui libera peculii administratio non fuit commissa⁷⁾; neque etiam intellectu difficile est, cur accessioni cum eo, quod apud pupillum vel furiosum fuit, a cuius tutore vel curatore quis emit⁸⁾, locus esse dicatur. At, si quis a furioso aut pupillo, illum sanae mentis, hunc puberem iam esse ratus,

F 3

bona

2) l. 14. π. de vsurp.

3) l. 14. §. 4. 5. π. de diu. temp. praescr.

4) cf. l. penult §. 2. π. de diu. temp. praescr. recepta lectione et quod apud eum, cui vendendum mandavit etc.

5) l. 15. §. 3. π. de diu. temp. praescr. l. 14. π. de acq. vel am. poss.

6) l. 34. π. de vsurp.

7) l. 10. C. quod cum eo etc.

8) l. 15. §. 4. π. de diu. temp. praescr.